

Klima- og miljødepartementet
postmottak@kld.dep.no

Uttalelsen sendes kun på mail.

Deres ref.:19/1892

Vår ref.:
Høringsuttalelse_endringer_rovviltfors-
kriften_mm_UKAS_2019

7870 Grong, 01.10.2019

Høringsuttalelse – forslag til endringer i naturmangfoldloven, rovviltforskriften og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst

Ulvig Kiær AS driver en større skog- og utmarkseiendom i Trøndelag. Eierne har erfaring med ca 30 års rovdyrbelastning på husdyr og på viltbestander.

Vår erfaring tilsier at byråkratiet i Klima- og miljødepartementet (KLD) vil benytte seg av alle, absolutt alle muligheter som finnes for å jobbe for mer rovdyr, enten det står i overskriften eller en bortgjemt detalj. Slik oppfatter vi også hovedinnholdet i endringer som er sendt på høring. Høringsnotatet bærer også preg av at det på mange punkter er uklart hva som er konsekvensene av de enkelte forslagene. Departementet har jobbet over tid med disse sakene, og burde kunne presentere et bedre høringsnotat. Fristen blir heller ikke spesielt lang, tatt i betraktning sommerferien – og at det foreslås mange endringer med omfattende konsekvenser. Enten dette er manglende utredninger av saken eller bevisst tåkeprat; det vil uansett gi forvaltningen mulighet for å jobbe videre med nye forskrifter og med tolkninger som gir grunnlag for mer rovdyr. Nå er det NOK rovdyr! Rovdyrbelastningen må ned!

Vi er i en situasjon hvor utmarksbeite for sau er presset ut fra store områder i Norge. Så kan KLD kommentere at rovdyratapene går ned. Selvfølgelig dreper ikke rovdyra sau når sauen er borte! Nå befinner presset i Trøndelag seg i prioriterte beiteområder. Samtidig ser vi hvordan elgstammen reduseres. Dette skyldes verken vanskelige vintre eller overnaturlige årsaker. Det skyldes altfor mye rovdyr. I vårt område er det bjørnen som er det store problemet. Det var registrert 7 bjørneynglinger i Trøndelag i fjor. Når forvaltningen fikk regnet på sin måte, ble det ca 2 (har sett tall både 1,9 og 2,1). Nok er NOK!!! Og hvordan i all verden skal det være mulig med samisk reindrift med denne rovdyrbelastningen?

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong
Forstkandidat **Anders Kiær**
Sivilagronom **Anne Ulvig**
Skog- og utmarksforvalter **Knut J. Melum**

Tlf. 74 33 17 00
Mobil 976 93 570
Mobil 900 43 154
Mobil 948 96 007

E-post: post@ulvig-kiar.no
Foretaksnummer 986 531 491 MVA

NATURMANGFOLDLOVEN § 17, 2. LEDD - NØDVERGEBESTEMMELSEN

Vi trenger ingen innstramming av nødvergeparagrafen.

Den håndheves allerede så strengt at det er de færreste som tør å utsette seg for å prøve nødverge. Vilkår om at avliving "må anses påkrevd" er en innskjerping som er helt nødvendig og ikke ønsket. Det er en avsporing å blande Bernkonvensjonen inn i dette. Det er norske politikere som bestemmer norsk rovdyrpolitikk. Bernkonvensjonen er som de fleste internasjonale konvensjoner, så romslig at det ikke er vanskelig å legge inn mer beskyttelse av beitedyr og argumentere for dette - om noen spør. Vårt problem er at byråkratiet ikke følger det Stortinget gang på gang har vedtatt om en balansert rovdyrpolitikk mht. beitedyr. Det drives en tilnærmet rein vernepolitikk for rovdyr. Det forteller noe om utformingen av høringsnotatet når flere høringsinstanser støtter endringen i nødvergeparagraf – under forutsetning av at det ikke innebærer en innskjerping. Innskjerpelsen er ikke så veldig tydelig kommunisert.

NATURMANGFOLDLOVEN § 26 b – UAVHENGIG KLAGENEMND

Politikerne skal selv ta ansvar for sin (departementets) håpløse rovdyrpolitikk. Vi sier nei til uavhengig klagenemnd.

Høringsnotatet begrunner behovet for uavhengig klagenemnd med at politisk ledelse og embetsverk i departementet skal få arbeidsro, slik at de kan konsentrere seg om politikktutforming. Les: Lage strategier for mer oppformering av rovdyr. Er det en ting vi er helt sikre på, er det at politikere og embetsverk skal selv stå til ansvar for sine avgjørelser. Når de lager så store problemer for folk og dyr i distriktene, er det ingen tvil om at dette må de ta ansvar for, og tåle bråket det skaper. De bør heller justere forvaltningen dersom de synes bråket er ubehagelig. Det kunne være en god ide å begynne med å følge rovviltforlikene. Det skal ikke være potensielle skadegjørere i prioriterte beiteområder, og dette gjelder uavhengig av om bestandsmålet for rovdyr er nådd. Det er et demokratisk problem hvis rovdyrforvaltningen skal kunne unndra seg politisk styring. Dersom KLD skal ha ansvar for rovdyrpolitikken, skal også statsråden i KLD være ansvarlig. Dersom KLD ikke ønsker dette ansvaret, kan de overføre hele sakskomplekset til LMD.

Det skrives mye og pent om at denne klagenemnda skal være uavhengig. Departementet skal ikke ha adgang til å instruere nemda om avgjørelser i enkeltsaker. Det blir ingen uavhengighet så lenge det er departementet som oppnevner nemnda, som har ansvar for sekretariatet, og som kan gi nemnda generelle instruksjoner om lovtolkning, skjønnsutøvelse og prioritering av saker. Og ikke minst så lenge det er KLD som gir forskrifter som regulerer det hele.

Forvaltning av rovdyr er og blir politikk. Politikken er i dag svært forutsigbar, og konfliktnivået er høyt. Det dreier seg fra KLD sin side om å avle mest mulig rovdyr, og det er viktigere enn alt annet.

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong

Forstkandidat **Anders Kiær**

Sivilagronom **Anne Ulvig**

Tlf. 74 33 17 00

Mobil 976 93 570

Mobil 900 43 154

E-post: post@ulvig-kiar.no

Det foreslås at nemnda har en sammensetning hvor flertallet er fagpersoner uten parts- eller organisasjonstilknytning. Det fins ingen fagpersoner som er nøytrale når det gjelder rovdyr. Dette vil bli en klagenemd bestående av et flertall rovdyrelskere. Det skal også hentes en jurist som leder fra domstolene eller universitetet. Det er ikke å forvente at det blir hentet en leder til klagenemnda som har noen særlig kunnskap om de problemer og belastninger rovvilttoppformeringen medfører. At KLD skriver i høringsnotatet at hovedvekten av kompetansen i klagenemnda «...må likevel ligge på rovviltartene. ...» forteller alt om hvordan dette er planlagt. Folk som jobber faglig med rovdyr og rovdyrforskning, vil ha en egeninteresse av å ha (et betydelig antall) dyr å forske på.

Dersom det likevel blir klagenemnd, må den bestå av politikere, f.eks. et representativt utvalg valgte representanter fra de enkelte rovviltnemndene. Den må i så fall oppnevnes av fylkene. Saksfeltet må i så fall begrenses til det som står i Granavolden-plattformen, nemlig klager på vedtak om kvoter fattet av rovviltnemndene. Det må da etableres systemer som gjør at klager er ferdigbehandlet før jakten skal starte, slik at jakten ikke treneres bort.

Vi foreslår at sekretariatet kan ligge hos Landbruks- og matdepartementet.

ROVVILTFORSKRIFTEN §§ 4 OG 5 – ANTALL FORVALTNINGSREGIONER

Sammenslåing gjør at det blir vanskeligere for medlemmer i nemndene å ha lokal oversikt. Det har vært en uttalt målsetting fra Stortinget at rovdyrforvaltning skal skje mest mulig lokalt og regionalt, ikke sentralt. Det er viktig at mennesker som selv bor og arbeider i ulvesonen og andre rovdryrområder, og kjenner belastningene, sikres plass i de regionale rovviltnemndene.

Hensikten med den foreslåtte sammenslåing er å gi mulighet for mer rovdyr - utvide rovdryrområder og gjøre fellinger vanskeligere. I høringsnotatet står det at rovviltnemndene vil få økt ansvar og større handlingsrom i den regionale forvaltningen. Erfaring tilsier at dette kun gjelder så lenge nemndene jobber for mer rovdyr. Så snart nemndene prøver å ta ut mer rovdyr enn departementet ønsker, selv om nemndene handler over bestandsmål og utfra politiske vedtak, blir de motarbeidet etter alle kunstens regler. Departementet har full kontroll på alle sekretariat.

Større forvaltningsregioner kan gjøre det vanskeligere å ta ut rovdyr i Trøndelag, ved å forutsette at målsettingen skal være oppnådd også i Nordland. Trøndelag og Nordland er heller ikke samme fylke. Ett forslag dreier seg om å dele Norge nord-sør i Trøndelag. Vi er svært skeptiske når forvaltningen begynner å snakke om forskjellige rovdyrstammer. Da ligger et ønske om oppformering i kortene.

Ifølge høringsnotatet har NIBIO beregnet at forvaltningssonene for rovdyr dekker 57% av nyttbart utmarksbeite. Med den belastningen en nå mange steder har i beiteprioriterte områder, kan en spørre seg hva det er meningen at skal bli igjen for beiting. I høringsnotatet står det at "De nasjonale målene for rovviltartene er satt lave, blant annet av hensyn til beitenæring." Slik kan det markedsføres. Vi som kjenner belastningen, vet at dette fungerer helt annerledes. Det lages

www.ulvig-kiar.no

Sandøla Gård, Hengbruveien 43, 7870 Grong

Forstkandidat **Anders Kiær**

Sivilagronom **Anne Ulvig**

Tlf. 74 33 17 00

Mobil 976 93 570

Mobil 900 43 154

E-post: post@ulvig-kiar.no

systemer som i seg selv gjør at det telles langt færre rovdyr enn det som finnes. I tillegg praktiseres telling av rovdyr "med gaffel" av rovdyrentusiaster som bekler stillinger i alle systemer.

Vi ønsker foreløpig å beholde rovviltnemndene slik de er organisert i dag. Med KLD – eller aller helst LMD - som klageinstans. Dersom det skal gjøres endringer i strukturen, er det en prosess det politiske miljøet må få bruke mer tid på. Dette er for viktige saker til at det kan gjøres store endringer etter en høringsfrist som for en stor grad spises opp av ferien.

ROVVILTFORSKRIFTEN §§ 4 a OG 6 – FELLES BESTANDSMÅL OG AREALDIFFERENSIERING

Konsekvensene av forslaget er uklare, muligens mangelfullt utredet. Vi antar at det her skal presses gjennom større rovviltområder og dermed mer rovdyr. Det vil bli større konflikter mellom områder. Felles bestandsmål vil undergrave rovviltnemndenes regionale forankring. **Vi går derfor mot forslaget.**

Soneforvaltning av gaupe kan oppheves.

ROVVILTFORSKRIFTEN § 6 – LANDBRUKSDIREKTORATETS RETT TIL Å AVGI UTTALELSE TIL REGIONALE FORVALTNINGSPLANER FOR ROVVILT

Vi støtter selvfølgelig at Landbruksdirektoratet skal få gi uttalelse til forvaltningsplaner for rovdyr. Dette er positivt, men vil være av høyst begrenset betydning, så lenge de ikke bestemmer noe. Landbruksdirektoratet bør heller ha den endelige godkjenning og dermed veto rett overfor forvaltningsplaner for rovdyr. Landbruks- og matdepartementet håndterer ellers de saksområdene som omfatter de som rammes av rovdyrpolitikken, så det er på tide at LMD får tilsvarende innflytelse.

ROVVILTFORSKRIFTEN § 18 – KOMMUNERS ADGANG TIL Å KLAGE PÅ VEDTAK OM FELLING AV ROVVILT

Vi støtter at kommuner får klageadgang på vedtak om felling av rovvilt. Det er bra om kommunen kan klage på avslag, men hjelper det om svaret fortsatt er nei?

FORSKRIFT OM UTØVELSE AV JAKT, FELLING OG FANGST §§ 29 a OG 34 – FELLINGSMETODER FOR JERV

Vi støtter at det kan brukes lys på jervåte og mulighet for elektronisk overvåking av fangstbås. Det må imidlertid ikke bli et KRAV at det skal gjøres på denne måten. Og kravene for godkjenning og til gjennomføring må ikke bli så strenge at det i praksis blir umulig å gjennomføre.

Det sies mye hyggelig i notatet om tillit, langsiktig planlegging osv. All erfaring med norsk rovdyrpolitikk tilsier null tillit, men stor forutsigbarhet når det gjelder en utvikling i retning av mer rovdyr. Noen bærer belastningene med dette, og NÅ ER DET NOK!!!

Mvh for Ulvig Kiær AS

Anne Ulvig

sign.

styrets leder